

FEEDBACK

Feedback nodig?

Feedback geven dat doet iedereen.
We geven immers onze commentaar
op wat anderen doen.
Goed feedback geven ...
dat heeft te maken met geloof,
geloof in ruime zin:
geloof in de mogelijkheden van de ander.
Feedback geven aan een leerling,
aan een collega, aan je leerkrachten,
dat doe je goed ...
als je hem of haar ook kansen geeft om te leren.
Als je hem of haar de kans geeft om vooruit te gaan.

Goed feedback geven
dat zie ik ook gebeuren in het evangelie.
Denk maar aan de figuur van Zacheüs:
de feedback die hij kreeg van Jezus,
had als resultaat dat hij ging delen
en anders ging handelen.
Wij weten niet precies wat Jezus tegen Zacheüs heeft gezegd.
Er staat alleen dat Hij hem zei:
'Ik wil vandaag bij jou thuis komen.
Ik wil jouw gast zijn.'
Anders gezegd:
'Ik wil echt in jouw schoenen komen staan'.
Zo ver ging Jezus in zijn feedback.

Ik denk ook aan het verhaal van het verloren schaap.
De herder gaat het verloren schaap zoeken
en als Hij het gevonden heeft,
wat geeft Hij dan als feedback?
'Hij neemt het op zijn schouders', staat er.
Hij draagt als het ware de lasten mee,
Hij helpt het verdwaalde dier
om de weg weer te vinden naar de anderen,
om mee te kunnen ...

Wat een warmte zit niet in die evangelische feedback.
Misschien heb je voor jezelf ooit die feedback nodig.
Als er een dipje zit in je energie.
Leef je dan in, in die verhalen.
Stel je maar voor,
dat jij die Zacheüs bent of dat verloren schaap ...
en dat Jezus naar je toekomt
met zijn warmte en zijn inleving.
Hij zal je lasten wat verlichten

en je inspireren tot een nieuwe stap.

Of misschien wil je jezelf bekwamen
in het geven van goede feedback.
Niet de kleur van je stylo is dan belangrijk ...
maar de kleur van je gemoed:
vanuit welke ingesteldheid geef jij feedback?
Mag het zijn met de positieve ingesteldheid ...
waarmee Hij altijd naar mensen kijkt ...
Zijn feedback ... dat is Zijn zegen.

Rik Renckens

PASEN

Vreugde omdat Hij leeft

Een auto zit vast in de gracht.
Een mama stopt om te helpen.
Met enkelen samen krijgen ze de auto weer op de weg.
Maar die mama is er wel vuil door geworden:
er zit slijk tot op haar jas.
Een van haar kinderen, een kleuter nog, zegt dan:
"Mama, nu ben je Jezus geweest."
De mama weet niet goed wat ze hoort:
zo had ze het zelf nog niet bekeken.

Haar kind gaat verder:
"Maar Jezus gaat dood hé ...".
Dat heeft de juf in de klas verteld.
"Weet je ook wat er daarna gebeurt?",
vraagt de mama.
Nee, dat wist de kleuter nog niet.
"Dan komt er nog iets heel mooi", zegt de mama hem,
"dat zal je ook nog horen van je juf."
Hoe moest ze het anders zeggen
dat Jezus toch niet dood is?

Voor christenen leeft Hij,
zowel bij God als in dit leven.
Is dat iets mooi en een bron van vreugde?

Soms geraken mensen vast
in de modder van hun relaties,
in de zorgen met hun gezin en familie,
in het spinnenweb van hun werk.
Van wie krijgen zij dan een duwtje?
Wie komt hen dan vinden?
Als er dan geen levende Jezus is
die met hen op weg gaat,
is het soms uitzichtloos.

Hij leeft en dat kan je zien,
als er mensen zijn die niet aan de zijlijn blijven
en anderen op hun schouders nemen.
Maar soms zijn de ogen van een kleuter nodig
om het te zien ...

VEERTIGDAGENTIJD

Tijd om te vinden

Wellicht trekt het woord 'vasten' je niet aan.
Het klinkt niet positief en uitnodigend.
Het is iets dat alleen interessant lijkt
voor wie wil diëten en afslanken.

'Veertigdagentijd' ... dat woord lokt je misschien meer aan.
We krijgen veertig dagen de tijd
om iets bijzonders te doen in ons leven,
Veertig dagen ... dat is overzichtelijk
en dat schept mogelijkheden.
'Veertig dagen zonder',
dat is zelfs een heel bekende beweging
van mensen die alle vlees uit hun menu bannen.

'Veertigdagentijd' verwijst naar de tijd die nodig is
om iets nieuw te vinden.
Wat zou je in die periode kunnen ontdekken?

Misschien op de eerste plaats de solidariteit.
Dat je met gelijkgezinden iets gaat doen
wat ten goede komt aan anderen.
Niet zozeer aan mensen die je kent,
maar aan mensen die leven aan de andere kant van de wereld,
aan de Zuidkant, waar landbouwprojecten steun vragen.
Als je daarvoor anderen mobiliseert,
als je daarvoor met anderen iets doet,
dan kan je solidariteit vinden: de warmte en het deugddoende
van engagement en verbondenheid.

In die veertig dagen is nog meer te vinden:
jezelf, je geloof, je eigen levensproject.
Wat vind jijzelf belangrijk voor jouw leven?
Op welk vlak wil jij je leven vernieuwen?
Hoe ga jij om met de natuur, met energie,
met voedsel, met je lichaam, met je tijd?

En als je christen bent, heb je dan ook aandacht voor Hem?
Misschien wordt het zelfs een tijd om je door Hem te laten vinden?
Dat Hij tot jou kan zeggen:
'Dat nieuwe levensproject van jou, daar kan Ik het wel in vinden' ...